

DOERFFER MARIAN (1879-1937)

Urodził się 13 kwietnia 1879 roku w Janiszewie koło Ponieca, w rodzinie Pawła Emila, administratora majątku, i Antoniny z domu Lekszycka. Uczęszczał do Gimnazjum Św. Marii Magdaleny w Poznaniu, gdzie w 1896 roku uzyskał maturę. W latach 1896-1899 studiował na Wydziale Prawa Uniwersytetu Wrocławskiego. Po ukończeniu studiów i złożeniu egzaminu 16 grudnia 1899 roku pracował w sądownictwie, będąc referendarzem przy Sądzie Powiatowym w Trzcielu. Po zdaniu 18 października 1905 roku egzaminu asesorskiego, pracował od 1906 roku przez blisko 14 lat jako adwokat w Kępnie. W latach 1908-1910 sprawował społeczną godność prezesa komitetu powiatowego Towarzystwa Czytelni Ludowych oraz członka Zarządu założonego w 1906 roku Banku Kmieckiego w Kępnie. Ponadto w połowie stycznia 1919 roku, w okresie walk powstania wielkopolskiego, prowadził rokowania w sprawie zakładników kępińskich, których Niemcy obiecali zwolnić w zamian za uwolnienie niemieckich zakładników z Krotoszyna.

2 września 1919 roku mianowany został delegatem przy pierwszym prokuratorze Sądu Okręgowego w Gnieźnie, a 20 grudnia 1919 roku został mianowany prokuratorem. 14 września 1921 roku został Prezydentem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (WSA) w Toruniu. W kwietniu 1923 roku zrezygnował ze stanowiska i wrócił do pracy w adwokaturze i notariacie, prowadząc własną kancelarię adwokacką. W życiu palestry toruńskiej zajmował poważne stanowisko sekretarza i skarbnika Rady Adwokackiej oraz członka Sędziowskiej Komisji Egzaminacyjnej. Poza pracą zawodową prowadził także ożywioną działalność społeczną, był m.in. członkiem Zarządu Głównego i Zarządu Oddziału w Toruniu Związku Adwokatów Polskich, Przewodniczącym Urzędu Rozjemczego dla Spraw Najmu w Toruniu, prezesem Towarzystwa Miłośników Torunia, prezesem Dekanalnej Akcji Katolickiej i członkiem Wojewódzkiej Rady Administracyjnej przy Pomorskim Krajowym Związku Komunalnym, członkiem Rady Parafialnej, członkiem Tymczasowej rady Stowarzyszenia Młodzieży Żeńskiej „Zorza” w Toruniu, Sodalicii Mariańskiej oraz członkiem Konfraterni Artystów. Politycznie należał do Stronnictwa Narodowego. Zmarł w Toruniu 3 lipca 1937 roku i pochowany został na cmentarzu staromiejskim św. Jerzego.

Związek małżeński z Zofią Seweryną Jastrzębic-Janowską (zm. 18 listopada 1957 roku) zawarł 18 lipca 1916 roku we Wrocławiu. Miał córkę Marylę (23 stycznia 1926 – 14 kwietnia 1929).